

Bevezetés

E könyv fejezetei azért születtek, hogy hozzájáruljanak a Püspöki Szinódus 16. rendes közgyűléséhez, amelynek témája a következő volt: „Szinodális egyházért: közösség, részvétel, misszió”. A tanácskozást idővel egyszerűen csak a szinodalitásról szóló szinódusként kezdték emlegetni. A szinodális folyamat 2021 októberében kezdődött, és 2024 októberében fog zárulni. Érdemes tehát elhelyezni a könyvben közölt szövegeket e hosszú és összetett folyamatban, amely a *Bevezetés* írásának időpontjában még nem ért véget.

A szinódus címe azt sugallja, hogy az egyház önmagával kíván foglalkozni, önmagára irányul a figyelme. Valójában viszont az emberiség történetének legnagyobb szabású meghallgatási kísérletét alkotja. Ferenc pápa arra hívta az egyházat, hogy gyökeresen alakítsa át közös életét, mégpedig úgy, hogy tagjai közösen figyeljenek arra, amit a Lélek mond, és egymást is hallgassák meg. Sok millió katolikus vett részt plébániai, egyházmegyei és kontinentális találkozókra, majd a szinódus szervezőinek beszámoltak arról, amit hallottak. E folyamat során egészen új módon kezdtünk jelen lenni az egyházban.

A tanácskozásnak nem az a célja, hogy „dokumentumokat alkossunk, hanem hogy távlatokat nyissunk annak a reménynek, hogy teljesíteni lehet az egyház küldetését”.¹

¹ A Püspöki Szinódus 16. rendes közgyűlése: az első ülészak (2023, október) *Instrumentum Laboris*, Előszó, n. 3; https://www.synod.va/content/dam/synod/common/phases/universal-stage/il/ENG_INSTRUMENTUM-LABORIS.pdf.

Ez a remény nemcsak a katolikus egyházra vonatkozik, hanem minden keresztényre, sőt az egész emberiségre is. Úgy tűnik, olyan új korszakba lépünk, amelyet háború, erőszak és szegénység jár át, az éghajlatváltozás küszöbön álló katasztrófájának árnyékában élünk, olyan világban, amelyben a fiatalok sokszor csak nehezen tudnak álmodni bármilyen jövőről. A hosszú és összetett egyeztetési folyamat nyomán született meg a munkadokumentum, az *instrumentum laboris*, amely alapjául szolgált a szinodalitásról szóló szinódus 2023. október 4. és 29. között Rómában zajló első ülészakájának. A tanácskozás előtt ökumenikus imádságra került sor, amelyre valamennyi nagyobb keresztény egyház vezetői meghívást kaptak. Ezután a szinódus résztvevői más egyházak küldötteivel együtt elutaztak a Rómától északi irányban mintegy húsz kilométerre fekvő, Fraterna Domus nevű konferenciaközpontba (Sacrofano), ahol háromnapos lelkigyakorlaton vettek részt. Ferenc pápa kérésére Maria Ignazia Angelini nővér minden reggel és este gondolatokat fűzött a napi szentírási szakaszokhoz, én pedig lelkigyakorlatos beszédeket tartottam. A hat beszéd alkotja a könyv első részét.

Október 4-én a szinódus résztvevői (köztük laikusok, más egyházak küldöttei, püspökök és bíborosok) közösen vonultak el a Szent Péter térre (megragadó módon megjelenítve közös ökumenikus útjukat), ahol a tűző napon Ferenc pápa vezetésével tartott szentmise keretében hivatalosan megnyitották a szinódust.

A szinódusi eszmecserek öt szakaszra osztva zajlottak le; mindegyik elején elmélkedéseket tartottunk Maria Ignazia nővérrel. A könyv második részét az én három elmélkedésem alkotja.

E szövegek után olyan gondolatmenet következik, amelyet a szinódus után vettem papírra. Ebben a *Menjetek!* címet viselő szövegben az elért eredményekről, az előttünk álló kihívásokról és a 2024 októberében megrendezendő következő ülészak előkészítéséről töprengek.

Közös szolgálatunk során tanúsított kedvességéért és bátorításáért köszönettel tartozom Maria Ignazia nővérnek, aki velem együtt lelki kísérlője volt a színódusnak. Beszédeimhez fűzött bölcs és hasznos megjegyzéseikért hálával tartozom Massimo Faggioli és Anna Rowlands professzornak, továbbá Dr. Sarah Parvisnak. Rendtársamnak, a jeruzsálemi École Biblique-on tanító Łukasz Popkónak azért mondok köszönetet, mert segített abban, hogy figyelni tudjak Isten Igéjére. „Őt hallgassátok!”